

at de Husejere, der har bygget, ikke kan betale, hvad vil der saa blive gjort ved dem, hvis § 5 mangler? Jeg tænker, at de paagældende Autoriteter vil tage Forholdene i Betragtning, vælge et af to Alternativer og sige: Enten maa vi eftergive eller ud-sætte Betalingen, altsaa give Henstand, eller ogsaa maa den paagældende fraflytte sin Ejendom, og saa overtager vi den. Jeg tror, det første Alternativ vil blive valgt i de fleste Tilfælde, og saa er det jo det samme, som om vi vedblivende havde § 5. Jeg tillægger altsaa ikke Paragraffen saa stor Betydning, og jeg har i og for sig ikke noget imod, at den gaar ud.

Jeg hørte med Opmærksomhed den højtærede Ministers Udtalelser. Ministeren gik ud fra, at naar de tre Maaneder var gaaet, vilde Prisniveauet sikkert være kommet saa langt ned, at man kunde undvære de 20 pCt., Talen her er om; med andre Ord, den højtærede Minister mente, at man vilde komme 20 pCt. ned med Priserne, hvad Byggeriet angaar. Jeg maa tilstaa, at jeg er bange for, den højtærede Minister desværre bliver noget skuffet, for jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at vi til den Tid vil komme 20 pCt. ned. Det vil i Virkeligheden sige, at Arbejdslønnen skal gaa 20 pCt. ned i Løbet af nogle faa Maaneder, for det er i væsentlig Grad Arbejds-lønnen, der betinger Prisen paa Byggeriet, idet den andrager mindst 75 pCt. af en Bygnings Opførelsessum. Jeg tør desværre ikke haabe, at vi kan komme saa langt ned i den korte Tid; det vilde være i høj Grad ønskeligt, det vil jeg indrømme. Imidlertid skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget med det Haab, at naar vi bliver stillet overfor et nyt Forslag af samme Art, maa der være indføjet ret gennemgribende Ændringer i det, saa at det faar en helt anden Karakter.

Brandes: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne give min Tilslutning til Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Jeg har nærmest den Frygt, at den Forlængelse, der kræves, er for kort, men jeg har i og for sig ikke noget imod, at den gives. I Bemærkningerne siges det, at det Udvalg, som den højtærede Indenrigsminister har siddende, og som vist kaldes Byggeudvalget, har gjort gældende,

at man i Løbet af de tre Maaneder, her er Tale om, vil komme til en sikrere Opfattelse af, hvorledes Prisniveau, Valutaforhold og lignende vil gøre sig gældende overfor dette specielle Spørgsmaal, Boligbyggeriet. Er den højtærede Minister nu sikker paa, at han i Løbet af en kortere Tid end de 3 Maaneder — for det er dog det, der maa kræves — kan forelægge et Lovforslag, som kan erstatte den nuværende Lov om Foranstaltninger angaaende Boligbyggeriet? Thi hvis han ikke forelægger et saadant Forslag, falder Loven jo bort, og jeg tror ikke, at vi i dette Øjeblik er saa vidt, at vi kan risikere, at selve Loven bortfalder, saa at man staaar uden Statshjælp og Kommunehjælp overfor et krævet Boligbyggeri. Det kan være, at den højtærede Indenrigsminister kan berolige mig paa dette Punkt, men jeg vilde i og for sig have foretrukket, at han allerede var kommet med et Lovforslag, som udtrykte Ministeriets Mening, Ministeriets Plan, og altsaa viste Rigsdagen Vejen, ad hvilken man skulde gaa frem. Saa havde der ogsaa været overmaade god Tid til at behandle et saadant Lovforslag. Hvis derimod den højtærede Minister venter i Tillid til denne Forlængelse, er det ikke saa sikkert, at der gives Rigsdagen den behørig Tid. Jeg synes, at det høje Ministerium, som jeg i øvrigt yder min Støtte, i Øjeblikket er noget inde paa at forelægge Forslag saa sent, at der bliver meget ringe Tid for Rigsdagen til at behandle dem.

I selve Loven gøres der ved dette Forslag ingen anden Ændring end den, der berører den allerede meget omtalte § 5, som Indenrigsministeren foreslaar skal udgaa af Loven. I Modsætning til andre Talere er jeg noget forbauset over, at den højtærede Minister foreslaar dette, thi § 5 indeholder kun en Bemyndigelse for Ministeren, en Bemyndigelse, han kun kan udøve sammen med Rigsdagens Finansudvalg; kun naar han faar Tilslutning af disse, har han Bemyndigelse til at eftergive Renter og Afdrag paa den Maade, som Paragraffen bestemmer. Men kunde ikke den højtærede Minister modstaa denne Fristelse til at søge en Bemyndigelse, uden at § 5 udgik af Loven? Det er, ligesom han vil komme til Rigsdagen og sige: Jeg er saa svag, man trykker paa mig, og for at undgaa dette Tryk og Præs, der øves paa mig af dem, der søger om Eftergivelse